

(Данас 22.7.2010)

Није било никаквих злоупотреба коришћења добровољних фондова, нити било којих других фондова у Епархији, као што тврди Синод Српске православне цркве. Није било злоупотребе новца са наше стране, нити било каквих финансијских малверзација. У позадини прогона епископа Артемија и мене стоје политички разлози и верска убеђења - тврди у ексклузивном интервјуу за Данас Симеон Виловски, бивши архимандрит СПЦ, који је недавно пуштен из притвора у Грчкој, где га је Врховни суд те земље ослободио, одбијајући захтев Србије за његову екстрадицију.

Како коментаришете кривични поступак који се води против вас у Србији у вези са проневером 350.000 евра из фонда Епархије рашко-призренске намењених обнови манастира на Косову и Метохији?

Кривични поступак који је покренут против мене у вези са проневером наведеног новца, као и многобројне оптужбе које су изношене на мој рачун током претходних неколико месеци, неосноване су и за њих нису приложени никакви докази. Суд у Београду који већ неколико месеци спроводи истрагу, није дошао ни до каквих доказа, напротив. Све чињенице до сада сведоче да проневере није било, те да је наша невиност несумњива. Кривични процес се ипак наставља и суд не одустаје од гоњења, држећи другооптуженог Предрага Суботичког у притвору скоро шест месеци.

Шта је, према вашем мишљењу, позадина овог кривичног поступка?

У позадини бездушног прогона епископа Артемија и мене стоје сасвим други поводи - политички разлози и наша верска убеђења. Доследна и истрајна борба епископа Артемија против независности Косова и Метохије и заостанак Косова у оквиру државе

Србије, довела је до тога да је он постао озбиљна и непремостива препрека за благовремено и неометано испуњење планова које је Запад поставио у вези са стварањем и функционисањем тзв. државе Косово и, истовремено, са разбијањем државе Србије. У својој борби епископ Артемије имао је недвосмислену подршку својих сарадника, међу којима сам и ја, те је стога ковитлац усмерен на уклањање епископа Артемија са трона Епархије рашко-призренске захватио и мене, али и њега. Као што видимо, нису остали поштеђени ни многобројни монаси Епархије.

Овде треба додати и наша верска убеђења. Пре свега мислим на наш отворени и неприкривени антипапизам и антиекуменизам, који је заправо и антиглобализам, што је, ништа мање него политички разлози, допринело уклањању епископа Артемија са управе Епархије, и покретању судског процеса и медијске хајке против мене.

Како коментаришете ослобађајућу пресуду Врховног суда Грчке?

Врховни суд Грчке је, пажљиво проучивши сву документацију, прозreo да је у питању прогон због политичких разлога и верских убеђења и да никакве финансијске злоупотребе не постоје, и то недвосмислено исказао својом одлуком. Та одлука је непобитан доказ, са највишег и званичног места, о карактеру деловања управних органа СПЦ и актуелном режиму у Србији. То, међутим, не смета појединима да сада покушавају да омаловажавају и дискредитују ту одлуку, не схватајући, изгледа, да тако чине клевету грчког судства, и да тиме заправо дискредитују само себе.

Да ли је било злоупотреба приликом коришћена добровољних фондова, као што тврди Синод СПЦ?

Не, напротив. Ми смо савесно и одговорно обављали своје дужности и газдовали средствима, у потпуности свесни места на коме се налазимо и улоге која нам је додељена у тешким условима рада. Чак је и сведок оптужбе, свештеник Чолаковић, на сведочењу пред судом у Београду, након два и по месеца од уклањања епископа Артемија са управе Епархије и подношења кривичне пријаве против мене, изјавио да нема доказа. Док су још 11. фебруара, само дан након посете синодске комисије Епархији, синодски архијереји изјављивали да су пронађене огромне финансијске малверзације и недвосмислено их везивали за мене и епископа Артемија. И то и данас тврде.

Да ли планирате да се вратите у Србију и пред судом одговорите на оптужбе?

Мене до сада суд у Београду ниједном приликом није обавестио нити о почетку процеса, нити позвао на било који званичан начин. Напротив, све што сам сазнао, сазнавао сам из медија. Како је суд утврдио да сам бекству, ко му је пружио та уверавања и ко га је уверио? Наравно да нисам у бекству и читава апсурдна представа о мом бекству, коју је тако здушно пласирао и ширио бивши администратор епархије епископ Атанасије Јевтић, измишљена је са циљем да будем дискредитован и да се у јавности створи негативна клима о мени. Ту своју причу, као уосталом ни било коју другу неистиниту тврдњу, није се потрудио да поткрепи било каквим доказом. Зашто? Зато што докази за такве његове тврдње не постоје.

Сматрате ли да суд у овом случају поступа пристрасно?

Суд у Београду је до сада, на више начина, доказао да не ради непристрасно и да не могу очекивати праведно суђење. Није прихватио мог званично овлашћеног адвоката, него ми је наметао службеног, неосновано је расписана међународна потерница против мене, итд.

Извесно је да би мој повратак у Србију значио стављање у затвор и дуготрајни боравак тамо, без икаквих доказа и основа, као што је то веома јасно видљиво у случају другооптуженог Предрага Суботичког, да би се постигли неки сасвим други циљеви. Зашто је, уосталом, од Светог архијерејског синода поднета онако бесмислена кривична пријава, коју је потписао митрополит Амфилохије, и коју је српско судство безрезервно прихватило? Да ли само зато да би се Симеон ставио у затвор и онемогућило му се свако деловање, сваки рад и говор?

Како коментаришете то што вам је одузет монашки чин?

Монашки чин не може бити одузет, то је антиканонска радња, која није предвиђена канонима и није постојала у предању Цркве. Монашки чин и монашки завети су доживотни. Канони, такође, изричито предвиђају, заснивајући се на Светом писму, да се

Нисам злоупотребио новац за обнову манастира

Пише: Симеон Виловски
петак, 23 јул 2010 15:50

у црквено-судским процесима нико не сме казнити са више од једне казне. У мом случају су примењене три казне истовремено. Постоје и друге, веома озбиљне мањкавости овога црквено-судског процеса, које га чине невладиним, али о којима нећемо сада говорити. Посебно је, међутим, питање што ниједна помесна Црква не може судити клирику који њој не припада. У случају ако једна Црква суди клирику који није у свези њеног клира, та пресуда нема над њим никакву правну снагу.

Имате ли намеру да поднесете тужбу против СПЦ и државе Србије?

Нисам никада размишљао о таквој могућности. Извесно је, међутим, да овај процес и прогон који се воде против епископа Артемија и мене не могу донети добра њиховим носиоцима, нити Цркви, а ни држави, напротив. И то ће се сигурно показати и без тужби које ви помињете, и већ се показује. Многима је јасно, и то не само у Србији него и у другим помесним црквама, о каквом се безакоњу ради, који су прави мотиви овога прогона и ко стоји у позадини.

(Разговор водила **Катарина Живановић**)